

forslag, der skulde have lydt f. Eks. saaledes: "Notering af en Anvisning fra Trassatens Side er stempelfri og forpligter denne til at holde Anvisningens Paalydende til Raadighed for dens Ejer inden for den i § 16, jfr. §§ 9 og 10, nævnte Frist". Derved vilde jeg altsaa have udtrykt, hvad jeg helst vilde lægge ind i Begrebet Notering, men ved Forhandling med det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) er jeg kommen til at erkende, at det næppe gif an at føje en saadan Bestemmelse ind i det foreliggende Lovforslag; thi Notering i den Betydning vilde jo unægtelig blive det samme eller omtrent det samme som Accept, og vilde man ikke foreslaa § 8 strøget, hvad jeg ikke turde paatage mig Ansvar for, vilde man da komme til den Konsekvens, at enten er Noteringen af en Check at betragte som uretven, og det vilde vist medføre store, i alt Fald praktiske Vanskeligheder, eller ogsaa vilde Betydningen af Notering over for Checks blive ganske forskellig fra Betydningen af Notering af andre Anvisninger, og det maatte jeg erkende vilde heller ikke være heldigt. Under disse Forhold har jeg ikke turdet fastholde, hvad jeg helst vilde, men har indstræmt mig til at foreslaa, at Noteringens Betydning skal ligge der, hvor det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds har ment, at den skulde ligge, og hvor han jo ganske vist har i alt Fald en fremragende Videnskabsmand paa sin Side, nemlig Professor Lassen, som har været Medlem af den første Kommission i denne Sag. Derefter bliver Betydningen af Notering meget ringe, nemlig kun den, at Trassaten indstaar for, at nu haves Pengene, men om de ogsaa haves til Raadighed for Anvisningens Ejer om en Time eller to, indstaar Trassaten ikke for. Det er altsaa en meget ringe Styrkelse af Tilliden til Anvisningen, om overhovedet nogen ligger deri. Imidlertid har jeg jo udtalt ved første Behandling, at jeg erkender, at ogsaa ved denne Betydning har Afgørelsen af Noteringens Betydning sin Fordel, da man derved slaar til Jorden den anden Opfattelse af Noteringen, som jeg har fundet praktisk udbredt, og faar en Tvivl løst, som det vil være heldigt at løse ved denne Lejlighed. Og saa vidt jeg skønner, løser man derved tillige den Tvivl, der ogsaa er til Stede, sikkert baade i Praxis og i Videnskaben, om hvilken Ret Trassenten, naar han har ladet sin Anvisning notere, har til at kontramandere den, inden den høves, og hvorledes Stillingen bliver i Tilfælde af hans Fallit. Betydningen af, at dette Forslag vedtages, maa formentlig blive, at Trass-

enten derefter har Ret til at kontramandere Anvisningen, og hans Fallitbo Ret til at inddrage det Beløb, der staar i Banken, selv om det er noteret. — Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale dette Endringsforslag. Jeg vil endnu tilføje, at jeg har haft nogen Tvivl om, hvorvidt § 17 er det rette Sted at indsætte det. Er der nogen, der mener, at det hellere bør staa et andet Sted, er jeg fuldstændig villig til at rette mig efter, hvad der i saa Henseende maatte fremkomme.

C. Hage: Jeg skal tillade mig at anbefale det af det ærede Medlem for Køge (Alberti) stillede Forslag til Vedtagelse. Det vedrører ikke den sælles skandinaviske Del af Lovens Tekst. Det gaar ud paa at bestemme, at i det Forhold, der omhandles i § 7, skulle Sparekasser her i Landet være stillede lige med Bankforretninger, og jeg indser ikke, at der kan være noget i Vejen derfor. Det ærede Medlem har fuldstændig Ret i, at den Paategning, der er foreskrevet paa saakaldte crossed Checks, nemlig "til Bank eller Bankier", er vilkaarlig valgt, og at det er en temmelig lang Paafrist. Jeg giver ham ogsaa Ret i, at hvis man havde foreslaaet at nøjes med p. p. eller noget hvilket som helst andet, havde det været lige saa godt. Men jeg skal oplyse, at Kommissionens Forslag endog gif ud paa, at det ikke skulde være nødvendigt overhovedet at have nogen som helst Paafrist mellem de to Streger; blot det at trække to Streger tværs over Checkens Forside skulde være tilstrækkeligt til at bringe den ind under denne Paragrafs Bestemmelser. Fordringen om, at der skal være anbragt de nævnte Ord: "til Bank eller Bankier" eller noget lignende er imidlertid en Tilføjelse, som er fset i Henhold til en Indvending, der blev gjort af den svenske Højesteret, som fandt det betænkeligt at tillægge de to Streger alene en saadan Retsvirkning, da noget slikt hidtil i de skandinaviske Lande ikke har været i Brug. — Det Endringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Storebødinge (Sv. Høgsbro), beklager jeg derimod at maatte fraraade til vedtage. Forslaget tilsigter at forklare i Loven, hvad der skal forstås ved en saakaldet Notering af en Check. Som jeg tillod mig at fremhæve ved 1ste Behandling, er Betydningen af denne Paategning i alt Fald i de almindelige Tilfælde, som der nærmest tænkes paa, kun den at være, om jeg saa maa sige, en indre Kontrakt. Men i en Lov at give Vejledning i Kontorpraxis, synes mig ikke fornødent. Det ærede Medlem vil formodentlig sige, at dette med